

**Opvang & Oriëntatie
voor mensen zonder
wettig verblijf**

**Minder onwettig verblijf leidt tot minder
overlevingsstrategieën, meer veiligheid
én het is goedkoper en efficiënter.**

ORBIT^{VZW}
BONDGENOOT IN
SUPERDIVERSITEIT
EN MIGRATIE

Inhoudstafel

INHOUDSTAFEL	3
VOORWOORD DOOR DE DIENST VREEMDELINGENZAKEN	4
OPVANG & ORIËNTATIE: DUURZAME OPLOSSINGEN VOOROP	6
VERHALEN	
Terugkeren werd een plan — Aleksandar en Milana	8
Werken aan veerkracht — Nikolas	12
Een weg uit het geweld — Amina	16
KOKEN KOST GELD	18
COLOFON	20

Voorwoord door de Dienst Vreemde- lingenzaken

2021 ... hét jaar waarin binnen het asiel- en migratiebeleid werd gekozen voor een volledig nieuwe aanpak om personen in onwettig verblijf te begeleiden naar een duurzaam toekomstperspectief. Om dit te realiseren werd midden 2021 de nieuwe afdeling 'Alternatieven voor Detentie (ATD)' binnen de Dienst Vreemdelingenzaken opgericht welke bevoegd is voor de ontwikkeling en toepassing van alternatieve maatregelen om detentie voor personen in onwettig verblijf te vermijden.

Om dit werk te realiseren werden de afgelopen jaren een heel aantal nieuwe enthousiaste medewerkers aangeworven, de 'ICAM-coaches'. Zij trachten, na een degelijke opleiding, om samen met de persoon op zoek te gaan naar een duurzaam toekomstperspectief en dit via *Individual Casemanagement*. Dit houdt in dat elk verhaal op maat wordt onderzocht en zowel op juridisch als administratief vlak wordt nagegaan of de persoon naar terugkeer of verblijf dient georiënteerd te worden.

De coaches zijn tewerkgesteld in ICAM-loketten verspreid over het Belgisch grondgebied. Er werd al snel duidelijk dat een samenwerking met diverse externe partners onontbeerlijk is om tot een realistisch perspectief te komen voor de personen die in een traject wensen te stappen.

Lokale partners en organisaties beschikken over een uitgebreide ervaring in het begeleiden van mensen zonder wettig verblijf, waarbij ze fungeren als belangenbehartigers en nauw betrokken zijn bij de specifieke problemen die ze ervaren. Aan de andere kant heeft de Dienst Vreemdelingenzaken een grondige kennis van de dossiers en procedures. Deze synergie kan er mee voor zorgen dat er voor meer personen een oplossing kan worden gezocht dat bijdraagt aan het vermijden van personen in onwettig verblijf.

De pilootprojecten zijn bijgevolg de uitgelezen kans om een constructieve samenwerking met relevante (lokale) partners en organisaties te ontplooiën en dit met respect voor elkaars bevoegdheden en eigenheid. Ook de afdeling ATD draagt hier graag haar steentje toe bij en is, ondanks dat het project nog in zijn kinderschoenen staat, overtuigd van de mogelijke meerwaarde die deze multidisciplinaire begeleidingsvorm biedt.

Uit de afgelopen periode kan alvast geconcludeerd worden dat door de nauwe samenwerking het vertrouwen tussen de partners gaandeweg groeit en veelbelovend is. Bovendien is het feit dat de personen in het traject in alle volledigheid én objectiviteit worden begeleid en geïnformeerd dé sleutel tot succes.

Ellen Verheijden
Afdelingshoofd 'Alternatieven Voor Detentie'
binnen de Dienst Vreemdelingenzaken

Elk verhaal wordt op maat onderzocht en zowel op juridisch als administratief vlak nagegaan of de persoon naar terugkeer of verblijf dient georiënteerd te worden.

Opvang & oriëntatie: duurzame oplossingen voorop!

Mensen zonder wettig verblijf willen stappen zetten.

De voorbije legislatuur werd er door steden als Gent, Antwerpen, Brugge en Brussel, middenveldorganisaties en overheidsorganisaties zoals Fedasil en de Dienst Vreemdelingenzaken hard gewerkt aan het opzetten van pilootprojecten voor Opvang en Oriëntatie van mensen zonder wettig verblijf. In deze projecten worden mensen opgevangen en intensief begeleid naar een duurzaam en legaal perspectief. Dat perspectief kan liggen in het land van herkomst, een derde land of in België. Belangrijk is dat de mensen in kwestie de regie terug in handen hebben en dat zij, in een sfeer van rust, ruimte en respect, de tijd krijgen om alle mogelijkheden te onderzoeken, ondersteund door juridische- en perspectiefbegeleiders.

Het was voor alle betrokken partners een boeiende zoektocht waarin we allemaal dezelfde doelstelling hadden: minder onwettig verblijf. De samenwerking tussen steden, overheidsinstanties en middenveld is cruciaal. De overheid heeft beslissingsmacht, de steden dragen de gevolgen van perspectiefloosheid en het middenveld heeft het vertrouwen van de mensen in kwestie.

Dat vertrouwen is cruciaal. Mensen zonder wettig verblijf willen stappen zetten. Onwettig verblijf is geen keuze. Het is bij gebrek aan een duurzaam perspectief dat mensen in onwettig verblijf belanden. Als mensen het gevoel hebben dat ze alleen

maar naar de uitgang geduwd worden, zonder dat het iemand interesseert wat hen daar te wachten staat, gaan hun hakken in het zand. Dat is heel menselijk. Als ze daarentegen voelen dat er echt naar hen geluisterd wordt en dat het perspectief waar samen naar gezocht wordt, duurzaam is, dan worden er stappen vooruit gezet.

De Opvang en Oriëntatieprojecten zorgen ervoor dat mensen uit hun overlevingsstrategie kunnen stappen. Minder onwettig verblijf leidt tot minder overlevingsstrategieën. Dat zorgt voor meer menselijkheid, meer veiligheid en het is bovendien goedkoper én efficiënter, van een win-win gesproken.

In deze brochure brengen we drie verschillende verhalen die tot verschillende duurzame perspectieven hebben geleid. We hopen dat deze verhalen mogen inspireren en het politieke draagvlak voor de Opvang & Oriëntatieprojecten doen groeien, zodat ze een vast onderdeel kunnen worden van het migratiebeleid. Graag bouwen we daar samen aan verder.

Hilde Geraets

Stafmedewerker asiel en migratie ORBIT vzw

Terugkeren werd een plan

Het hele proces, vanaf het moment van ontvangst tot het moment van vertrek, duurde ongeveer vier maanden.

In februari 2019 kregen we bij ORBIT een telefoontje vanuit Mondiale Werken regio Lier, een vrijwilligersorganisatie die onder andere zeer actief is bij het helpen zoeken van woningen voor mensen op de vlucht. Zij zochten dringend onderdak voor het gezin van Aleksandar en Milana en hun twee kinderen. Het gezin verbleef eerder in een asielcentrum in Limburg, maar moest daar vertrekken toen ze een negatieve beslissing kregen in hun asielaanvraag. Ze belandden op straat en kregen via bemiddeling van het Limburgs Platform voor vluchtelingen tijdelijk noodopvang vanuit CAW Limburg. Die noodopvang was echter maar voor 10 dagen. Nadien zwierven ze rond van plek naar plek, de kinderen gingen in die tijd niet naar school. Uiteindelijk belandden ze bij een gezin in Lier, maar dat was geen duurzame oplossing, ook daar moesten ze weer vertrekken.

We namen contact op met een parochie in Edegem, omdat we hadden gehoord dat de pastorie leeg stond. We vroegen of ze bereid waren dit gezin daar onder te brengen. De parochie reageerde positief op dit verzoek en twee dagen later arriveerden Aleksandar en Milana en hun twee kinderen. De parochie besloot het avontuur aan te gaan.

In twee dagen tijd zorgden vrijwilligers uit de parochie ervoor dat de benodigde bedden en andere huishoudelijke goederen binnenkwamen. Er werd geld ingezameld om het gezin van levensonderhoud te voorzien.

Ondertussen legden we aan Aleksandar en Milana uit dat ze welkom waren, dat dit een plek was waar ze tot rust konden komen en dat we ze zouden helpen een duurzaam toekomstperspectief te vinden.

Tijdens verschillende gesprekken zijn we dieper in hun situatie gedoken. Aleksandar en Milana legden uit waarom ze Kosovo ontvluchtten. Er was een vete tussen families, waardoor ze zich erg onveilig voelden. Ze hadden geen andere uitweg gezien dan vluchten. Terugkeren zat er dus niet in, verzekerden ze ons.

Hun vluchtverhaal mag dan echt zijn geweest, het voldeed niet aan de criteria beschreven in de Conventie van Genève. Om deze reden werd hun asielaanvraag afgewezen. Vooral voor Aleksandar was het moeilijk om het te begrijpen. Ze waren echt bang geweest, ze waren echt gevlucht...

Na een lange discussie en een uitleg over de inhoud van de Conventie van Genève begrepen ze dat een nieuwe asielaanvraag indienen weinig zin had.

Een advocaat had hen geholpen bij het aanvragen van een regularisatie op medische gronden, omdat Milana last had van angst en stress. We legden uit dat een regularisatie op medische gronden alleen werd verleend als er een zeer lage levensverwachting was. Bijna nooit op psychologische gronden. Kort daarna ontvingen zij een negatief besluit op dat verzoek. Daarna voelde Milana zich beter. Ze hoefde niet langer ziek te zijn om papieren te verkrijgen.

Aleksandar en Milana vroegen naar de mogelijkheid van regularisatie op humanitaire gronden, maar wij legden uit dat dit na 'slechts' een jaar in België geen optie was.

Vervolgens volgde een lastig gesprek waarin we bepaalden wat niet mogelijk was. Legaal verblijf in België was geen optie. Alexander raakte in paniek. Hij huilde en zei dat hij ook niet meer terug kon.

Negatieve beslissing in asielaanvraag

Onderdak in de parochie van Edegem

Een nieuw asielaanvraag indienen had weinig zin

Dankzij de vrijgevigheid van de parochianen konden ze met een rugzak vertrekken.

Dat was waar. Teruggaan naar de stad waaruit ze vluchtten was echt geen veilige optie. We vroegen hen toen om te parkeren wat niet mogelijk was. We hebben ze een paar weken de tijd gegeven om na te denken over een plan C. Waar denk je dat je een veilig en legaal bestaan kunt opbouwen en wat heb je daarvoor nodig?

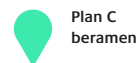
♦ Een paar weken later kwamen we terug voor een gesprek. Ondertussen hadden Aleksandar en Milana inderdaad een plan C bedacht. Ze wilden naar Servië, naar een stadje vlak naast Kosovo om daar een nieuw leven op te bouwen. Ze vroegen of we hen materieel en financieel konden helpen om daar opnieuw te beginnen.

♦ Zij kregen intussen een uitnodiging van de Dienst Vreemdelingenzaken om op gesprek te komen. Wij zijn er samen naartoe

gegaan. Ze legden zelf uit dat ze begin juli graag wilden verhuizen en vroegen of de kinderen het schooljaar nog konden afmaken. De ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken was onder de indruk van de manier waarop Aleksandar en Milana hun plannen uitlegden.

De kinderen hebben inderdaad hun schooljaar afgerond. Dankzij de vrienden die ze in de parochie hebben gemaakt en de vrijgevigheid van de parochianen konden ze met een rugzak vertrekken. Aleksandar en Milana hebben nog steeds contact met mensen uit de parochie in Edegem.

Het hele proces, vanaf het moment van ontvangst tot het moment van vertrek, duurde ongeveer vier maanden.

Plan C
beramen

Terugkeren
naar Servië

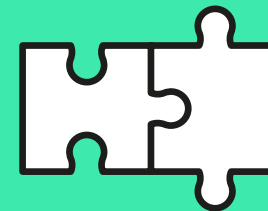
Probleem

Mensen zonder wettig verblijf worden vaak als een hete aardappel doorgegeven van instantie naar instantie. Uiteindelijk zijn het vaak de burgerorganisaties die op de meest duurzame manier naast de mensen blijven staan.

Aleksandar en Milana wisten niet hoe het kwam dat hun aanvraag tot internationale bescherming negatief werd beoordeeld. Er wordt vaak te weinig tijd genomen om echt uit te leggen waarom een beslissing negatief is.

Wat hielp echt?

De opvang in een sfeer van rust, ruimte en respect maakte dat Aleksandar en Milana uit hun overlevingsstrategie konden stappen. Zo konden ze op een veilige manier grondig nadenken over de toekomst.

Wat als...?

Waar zouden Aleksandar en Milana binnen vijf jaar gestaan hebben mochten ze geen opvang gevonden hebben? Waarschijnlijk zaten ze dan nog steeds vast in een overlevingsmodus, zonder perspectief en werden ze nog steeds als een hete aardappel doorgegeven van instantie naar instantie.

Werken

aan veerkracht

De angst bestond dat een breuk in de begeleiding ervoor zou zorgen dat zijn psychische problemen snel de kop zouden opsteken.

Nikolas werd geboren in 1988 in Iran. Zijn ouders waren gevlucht uit Afghanistan en hadden zich in Iran gevestigd. In Iran bekeerde Nikolas zich tot het Christendom. Uit angst voor vervolging vluchtte hij daarom richting Europa.

De reis naar Europa duurde erg lang, het putte Nikolas fysiek en mentaal uit. Bij zijn eerste asielaanvraag was hij erg verward en kon hij zijn verhaal niet coherent vertellen. Daardoor werd in eerste instantie niet geloofd dat hij een Afghaanse vluchteling was uit Iran. Zijn asielaanvraag werd ongegrond verklaard.

Nadien diende Nikolas nog drie keer een aanvraag tot internationale bescherming in. Intussen raakte hij verslaafd aan alcohol en werd hij dakloos. Hij was psychisch niet in staat om een coherent verhaal te vertellen. Zijn psychische toestand ging er steeds verder op achteruit.

Hij heeft in verschillende opvangcentra verbleven, ook een tijdje bij een Iraanse vrouw. Door de veelvuldige verhuisbewegingen was het zeer moeilijk voor hem om een netwerk op te bouwen om zijn verslaving en zijn psychisch welzijn aan te pakken.

Uiteindelijk is hij in Gent terecht gekomen waar hij wel geregeld op gesprek ging in het Transithuis van CAW Gent. Daar was hij altijd stipt op afspraak en erg gemotiveerd. Een echt diepgaand gesprek voeren was evenwel moeilijk. De onrust in zijn hoofd maakte het niet mogelijk om zijn dossier echt duidelijk te krijgen. Nikolas sliep gedurende 9 lange maanden geregeld in de nachtopvang en op straat, het ging niet goed met hem.

Voor de start van de opvang in De Blekerij werd Nikolas aangemeld voor het O&O project De Blekerij. Hij was erg blij dat hij toegelaten werd en was zeer gemotiveerd

om aan zijn situatie te werken. Bij aanvang zorgde de relatieve rust in de opvang ervoor dat Nikolas zijn psychische problemen nog meer naar voren kwamen. Het was erg moeilijk. Nikolas sliep veel, was moeilijk aanspreekbaar en zeer depressief. Toch wilde hij het project niet verlaten. Hij smeekte om te mogen blijven omdat hij ontzettend gemotiveerd was om 'zijn dossier' in orde te krijgen.

Na heel wat gesprekken met de perspectiefbegeleider werd samen met Nikolas besloten dat een vrijwillige opname in de psychiatrie noodzakelijk was om stappen vooruit te kunnen zetten. Na enkele weken crisisopvang en de nodige medicatie kwam Nikolas terug naar de opvang en kon hij echt beginnen werken aan zijn toekomstperspectief.

Ter voorbereiding van zijn terugkeer naar de O&O werden diverse diensten gecontacteerd: mobilteam, CGG Adentro (therapeut, psychiater, psycholoog). Er werd gezocht

naar vrijwilligerswerk/vorm van dagbesteding en werd regelmatig overleg gepleegd met het netwerk (CGG, Protestantse Kerk, Huisarts, Apotheek)...

Nikolas was rustiger en in staat om samen met de juristen en in goed contact met zijn advocaat de eerdere negatieve beslissingen over zijn vraag tot internationale bescherming te overlopen.

De advocaat had in de moeilijke jaren waarin Nikolas op de dool was niet stilgezeten. Samen met een goede vriend en vertrouwenspersoon van Nikolas waren er al heel wat documenten opgevraagd die aantoonde dat Nikolas wel degelijk in Iran verbleven had.

Het UNHCR attesteerde eveneens dat hij een Afghaanse vluchteling in Iran was geweest en ook vzw Nansen bevestigde dit in een omstandig rapport van 70 pagina's.

Vluchten uit Iran naar Europa

Eerste asielaanvraag ongegrond verklaard

Psychische toestand gaat achteruit

Begin gesprekken bij CAW Gent

Aanvang O&O project Blekerij

Vrijwillige opname in de psychiatrie

Het bleek al snel dat Nikolas onmogelijk alleen een nieuwe procedure zou kunnen opstarten. Daarvoor was de stress te groot.

Met al deze informatie werd op 9 juni 2023 samen met de perspectiefbegeleider een stevig onderbouwde nieuwe aanvraag tot internationale bescherming ingediend. Bovendien werd er een prioritaire behandeling van het dossier overeengekomen.

Nikolas kreeg een uitnodiging om op 3 juli te verschijnen voor zijn eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar had hij enorm veel stress voor. Zijn psychiater attesteerde dat het noodzakelijk was dat er een vertrouwenspersoon mocht meegaan. Alleen zou hij dat interview niet tot een goed einde kunnen brengen. De juriste van het opvangproject ging met hem mee. Op moeilijke momenten vroeg zij om een pauze, zodat de stress niet de bovenhand kon krijgen. Het interview duurde 4 uur.

Na dat eerste interview werd de aanvraag ontvankelijk verklaard. Nu zou er eindelijk naar het volledige vluchtverhaal van Nikolas gekeken worden. Nikolas was ontzettend opgelucht en keek de rest van de procedure met vertrouwen tegemoet.

Normaal gezien had Nikolas op dit moment de opvang moeten verlaten en zou hij opvang krijgen in de reguliere asielopvang. Er werd echter een uitzondering gemaakt omdat de angst bestond dat een breuk in de begeleiding ervoor zou zorgen dat zijn psychische problemen en alcoholverslaving alweer snel de kop zouden opsteken, met alle gevolgen van dien voor de rest van zijn procedure.

Op 5 oktober werd Nikolas door de perspectiefbegeleidster en zijn advocaat begeleid naar zijn tweede interview bij het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dat interview verliep erg vlot. Nikolas was rustig en antwoordde zelfzeker en coherent op alle vragen.

Op 17 oktober 2023 kreeg Nikolas de beslissing dat zijn aanvraag tot internationale bescherming werd aanvaard.

Sinds zijn positieve beslissing is Nikolas volop Nederlandse lessen aan het volgen, wordt hij begeleid door het ocmw en is hij via zijn eigen netwerk op zoek naar een woning. Er is blijvende opvolging door de psycholoog van het cgg en er zijn nog steeds gesprekken met de perspectiefbegeleider en de juriste.

De juriste van het opvangproject ging met hem mee. Het interview duurde 4 uur.

Nieuwe aanvraag tot internationale bescherming

Eerste interview duurde 4 uur

Aanvraag wordt ontvankelijk verklaard

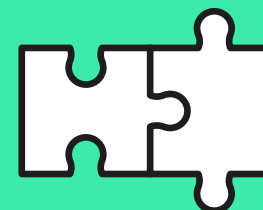
Aanvraag aanvaard

Probleem

Voor mensen die psychisch kwetsbaar zijn is het nagenoeg onmogelijk om zonder extra begeleiding en aandacht voor hun kwetsbaarheid de procedure van internationale bescherming goed door te komen.

Wat hielp echt?

De relatieve rust in het opvang & oriëntatieproject maakt in eerste instantie dat de kwetsbaarheden van mensen meer ruimte krijgen en aandacht vragen. Begeleiding op maat is essentieel om er fysiek en psychisch terug bovenop te komen na een periode van dak- en thuisloosheid.

Een netwerk hebben helpt ontzettend. Nikolas had goede vrienden en een goede advocaat die hem bleven steunen. In de begeleiding is het betrekken van zo'n netwerk goud waard.

Een negatieve beslissing in een procedure tot internationale bescherming wil niet altijd zeggen dat er geen beschermingsnood is.

Goede juridische bijstand is cruciaal.

Wat als...?

Nikolas zou nog steeds op straat moeten overleven. Zijn psychische kwetsbaarheid zou hierdoor alleen maar groter worden. Psychisch kwetsbare mensen dienen de nodige zorg te krijgen. Dat is in het belang van de mensen in kwestie, maar ook in het belang van de samenleving.

Een weg uit het geweld

Omdat er kinderen in het gedrang kwamen, werd het kinderrechtencommissariaat en de bevoegde schepen op de hoogte gebracht.

Amina is een vrouw van Marokkaanse origine zonder wettig verblijf. Ze is de moeder van Dounia (10 jaar) en Ayoub (3 jaar). Zij hebben al van bij de geboorte wettig verblijf via hun vader. Ze gaan al jaren naar dezelfde school.

♦ Amina, Dounia en Ayoub verbleven in een crisisopvang van het CAW van hun stad. Ze werden daar opgevangen omdat er in hun gezin al vele jaren sprake was van zwaar intrafamiliaal geweld. Ze waren al verschillende keren uit huis gevlucht, maar keerden telkens noodgedwongen terug bij gebrek aan een duurzame oplossing.

Op woensdag 16 februari 2022 kregen we bij ORBIT telefoon van de sociaal werkster van de crisisopvang. Amina verbleef al langer dan drie maanden in de crisisopvang en moest die verlaten. De sociaal werkster vroeg ons of wij mee op zoek konden gaan naar een adres voor Amina, Dounia

en Ayoub. Ze vertelde dat ze die vrijdag op straat zouden staan als er geen oplossing was. Het gezin zou een treinticket krijgen om naar Brussel te reizen zodat ze opvang konden vragen bij Samu Social.

We hebben bij ORBIT geen opvangplaatsen. We vroegen haar wat er zou gebeuren als ze hen naar Brussel zouden sturen. Ze vertelde ons dat ze vreesde dat ze niet zouden gaan en dat ze dan terug zouden keren naar de onveilige thuissituatie.

♦ Omdat er kinderrechten in het gedrang kwamen, hebben we vervolgens het kinderrechtencommissariaat en de bevoegde schepen op de hoogte gebracht van wat er te gebeuren stond. Verder hebben we aan het CAW gevraagd om het verblijf in de crisisopvang te verlengen om zo in overleg tot een duurzame oplossing te komen.

♦ Vervolgens organiseerden we een overleg tussen het kabinet van de schepen, het kinderrechtencommissariaat, het ocmw, de crisisopvang van het CAW, de gezinsbegeleidingsdienst, de advocate van Amina en ORBIT.

Op dat overleg werd duidelijk dat al sinds 2014 bekend was dat het gezin gebukt ging onder zwaar intrafamiliaal geweld. Amina was al een paar keer eerder in een crisisopvang opgenomen, maar omdat ze geen wettig verblijf had, wist niemand echt goed wat gedaan. Er was een gezinsbegeleidingsdienst die het gezin al jaren probeerde te begeleiden.

De advocate van Amina heeft alles in handen voor een sterke aanvraag tot regularisatie. Alleen heb je om die aanvraag in te dienen een domiciliëadres nodig. In de crisisopvang kunnen mensen zich niet domiciliëren.

Het ocmw gaf Amina en haar kinderen een equivalent leefloon als samenwonende. De redenering was dat Amina geen wettig verblijf had en dus niet in aanmerking kwam voor een leefloon. Omdat de twee kinderen wel wettig verblijf hadden, kregen ze dan een equivalent leefloon als samenwonende, dat bedraagt op dit moment €842,12. Met dat bedrag kon Amina onmogelijk een woning huren voor haar en haar kinderen, laat staan dat ze ermee in de rest van hun levensonderhoud kon voorzien.

♦ Op het multidisciplinair overleg werd besloten dat er voor Amina een opvang moest gezocht worden waar ze zich kon domiciliëren. Ook werd er beslist dat we de dienst ICAM (Individueel CAse Management) van de dienst vreemdelingenzaken zouden betrekken bij een volgend overleg. Zo konden we pleiten voor een prioritaire behandeling van de in te dienen regularisatieaanvraag.

♦ Uit huis gevlucht wegens intrafamiliaal geweld

♦ Kinderrechtencommissariaat en bevoegde instanties op de hoogte

♦ Overleg met verschillende instanties

♦ De dienst ICAM (Individual CAse Management) wordt betrokken

Het ocmw bood Amina en haar kinderen opvang aan in een tijdelijke woning waar ze haar domicilie kon zetten.

Na heel wat touwtrekken tussen CAW en ocmw bracht het ocmw uiteindelijk de oplossing. Ze boden Amina opvang aan in een tijdelijke woning waar ze haar domicilie kon zetten.

Op 20 mei 2022 diende de advocate de aanvraag tot regularisatie in bij de stad. In juli werd de woonstcontrole uitgevoerd en in augustus werd de aanvraag door de stad doorgestuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken in Brussel. Op 6 oktober kregen we het verlossende nieuws dat de aanvraag tot humanitaire regularisatie werd goedgekeurd.

Op dit moment woont Amina zelfstandig in een huisje dat ze huurt op de private huurmarkt. Ze is aan het werk, betaalt belastingen en volgt daarnaast nog Nederlandse les.

Opvang in tijdelijke woning met domicilie

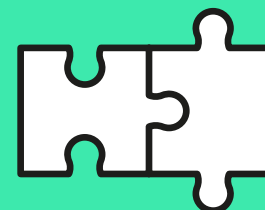
Goedkeuring aanvraag tot humanitaire regularisatie

Probleem

Het is voor mensen die slachtoffer zijn van intra-familiaal geweld én die geen geldige verblijfspapieren hebben nog moeilijker om te ontsnappen aan die onveilige situatie.

Wat hielp echt?

Zonder domicilieadres kon dit duurzaam perspectief niet bereikt worden. Dit had jarenlang zware gevolgen voor de veiligheid van de kinderen en hun mama én kostte de samenleving handenvol geld.

De prioritaire behandeling van het dossier maakt dat de benodigde opvang beperkt is in tijd en dus haalbaar.

Wat als...?

Het zou onmogelijk zijn geweest voor Amina en haar kinderen om uit de cirkel van intrafamiliaal geweld te breken zonder verblijfsoplossing.

De kosten van gezinsbegeleiding, leefloon en alle hulpverleningsinstanties zouden blijven oplopen zonder noemenswaardige resultaten te boeken.

Koken kost geld

Daarom durven wij voor de volgende legislatuur vragen: Geef ons het geld van één gesloten centrum.

Via Koninklijk besluit van 13 december 2013 werd een forfaitair bedrag van €180 per persoon per dag vastgesteld. Dit bedrag wordt gekoppeld aan het basisindexcijfer van de consumptieprijs.

◆ Gesloten opvang

De kost van opvang in gesloten centra werd voor 2023 vastgesteld op €237 per persoon per dag.

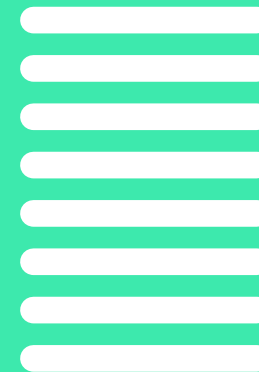
◆ Opvang & Oriëntatie

Voor O&O De Blekerij in Gent is er een kost van €75,73 per persoon per dag.

Tijdens deze legislatuur werd Opvang & Oriëntatie gezien als een pilootproject. De middelen die werden uitgetrokken voor de projecten door de federale regering waren welkom. Toch waren ze heel karig ten opzichte van de middelen die geïnvesteerd worden in meer repressieve maatregelen. Die maatregelen hebben in het verleden nochtans niet tot de door de overheid verwachte resultaten geleid.

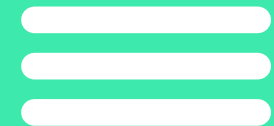
Wij vragen geen revolutie, maar een beperkte verschuiving van middelen is noodzakelijk om te kunnen bewijzen dat deze projecten blijvend hun nut en hun plaats hebben in het brede migratiebeleid.

€237

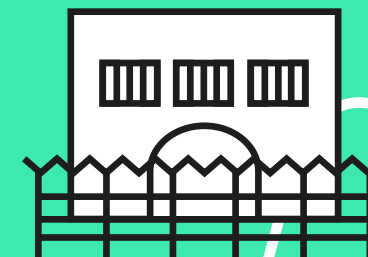

Gesloten centrum

€75

Opvang & Oriëntatie

Colofon

Deze publicatie kwam tot stand met de steun van Fedasil en de Vlaamse Overheid.

Met dank aan Aleksandar, Milana, Nikolas en Amina voor hun inspirerende veerkracht.

(De verhalen zijn echt, maar de namen van de personen zijn schuilnamen.)

Samenstelling: Hilde Geraets
Vormgeving: goedgoed.studio
Drukwerk: Antilope De Bie

2024 - Brussel

Met de steun van:

Opvang & oriëntatie van mensen zonder wettig verblijf

ORBIT^{VZW}
BONDGENOOT IN
SUPERDIVERSITEIT
EN MIGRATIE

Met de steun van:

fedasil
FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR
DE OPVANG VAN ASIELZOEKERS

Vlaanderen
verbeelding werkt